

อนุสัญญาฉบับที่ 155 ว่าด้วยความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยในการทำงาน ค.ศ. 1981 (พ.ศ. 2524)

การประชุมใหญ่ขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ
ซึ่งได้จัดให้มีขึ้น ณ นครเจนีวา โดยคณะประศาสน์การของสำนักงานแรงงานระหว่างประเทศ
เป็นการประชุมสมัยที่ 67 เมื่อวันที่ 3 มิถุนายน ค.ศ. 1981 และ
ได้มีมติรับรองข้อเสนอบางประการเกี่ยวกับ ความปลอดภัยและสุขภาพอนามัย และสภาพแวดล้อม
ในการทำงาน ซึ่งเป็นหัวข้อที่ 6 ในระเบียบวาระการประชุม และ
ได้พิจารณากำหนดว่า ข้อเสนอเหล่านี้ต้องอยู่ในรูปของอนุสัญญาระหว่างประเทศ
จึงรับรองอนุสัญญาต่อไปนี้ เมื่อวันที่ 22 เดือนมิถุนายน ค.ศ. 1981 ซึ่งให้เรียกว่าอนุสัญญาว่าด้วย
ความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยในการทำงาน ค.ศ. 1981

ส่วนที่ 1 ขอบเขต และคำจำกัดความ

มาตรา 1

1. อนุสัญญาฉบับนี้ใช้บังคับกับกิจกรรมทางเศรษฐกิจทุกสาขา
2. รัฐสมาชิกซึ่งให้สัตยาบันอนุสัญญาฉบับนี้สามารถยกเว้นการปฏิบัติตามอนุสัญญาโดยทั้งหมดหรือแต่เพียงบางส่วนในกิจกรรมทางเศรษฐกิจบางสาขาได้ เช่น การขนส่งทางทะเลหรือการประมง อันเนื่องมาจากปัญหาพิเศษที่เกิดจากลักษณะเฉพาะของกิจการ ทั้งนี้ ภายหลังจากได้ปรึกษาหารือกับองค์กรผู้แทนของนายจ้างและของแรงงานที่เกี่ยวข้องแล้ว ในทันทีที่สามารถทำได้
3. รัฐสมาชิกแต่ละรัฐซึ่งให้สัตยาบันอนุสัญญาฉบับนี้ต้องจัดทำบัญชีรายชื่อของกิจกรรมทางเศรษฐกิจในสาขาที่ได้รับการยกเว้นตามความในวรรค 2 ของมาตรานี้ พร้อมทั้งให้เหตุผลในการยกเว้นดังกล่าว และอธิบายถึงมาตรการที่นำมาใช้เพื่อให้ความคุ้มครองที่พอเพียงแก่คนงานในสาขาที่ได้รับการยกเว้นนั้น ไว้ในรายงานฉบับแรกเรื่อง การปฏิบัติตามอนุสัญญา ภายใต้มาตรา 22 แห่งธรรมนูญองค์การแรงงานระหว่างประเทศ และต้องระบุถึงความก้าวหน้าในการปฏิบัติตามอนุสัญญาที่ครอบคลุมกว้างยิ่งขึ้น ไว้ในรายงานฉบับต่อมา

มาตรา 2

1. อนุสัญญาฉบับนี้บังคับใช้กับคนงานทุกคนในสาขาของกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่อยู่ภายใต้ อนุสัญญาฉบับนี้
2. รัฐสมาชิกซึ่งให้สัตยาบันอนุสัญญาฉบับนี้สามารถยกเว้นการปฏิบัติตามอนุสัญญาโดยทั้งหมดหรือแต่เพียงบางส่วนในคนงานบางกลุ่ม อันเนื่องมาจากอุปสรรคเฉพาะบางประการ ทั้งนี้ ภายหลังจากได้ปรึกษาหารือกับองค์กรผู้แทนของนายจ้างและของแรงงานที่เกี่ยวข้องแล้ว ในทันทีที่สามารถทำได้

3. รัฐสมาชิกแต่ละรัฐซึ่งให้สัตยาบันอนุสัญญาฉบับนี้ต้องจัดทำบัญชีประเภทคนงานที่ได้รับ การยกเว้นตามความในวรรค 2 ของมาตรานี้ พร้อมทั้งเหตุผลในการยกเว้นดังกล่าว ไว้ในรายงานฉบับแรก เรื่อง การปฏิบัติตามอนุสัญญา ภายใต้มาตรา 22 แห่งธรรมนูญองค์การแรงงานระหว่างประเทศ และต้องระบุ ถึงความ ก้าวหน้าในการปฏิบัติตามอนุสัญญาที่ครอบคลุมกว้างยิ่งขึ้นไว้ในรายงานฉบับต่อมา

มาตรา 3

เพื่อวัตถุประสงค์แห่งอนุสัญญาฉบับนี้

- ก) คำว่า “สาขาของกิจกรรมทางเศรษฐกิจ” ครอบคลุมถึง ทุกสาขาที่มีการจ้างคนงาน รวมทั้ง งานบริการของรัฐด้วย
- ข) คำว่า “คนงาน” ครอบคลุมถึง บุคคลทุกคนที่ได้รับการว่าจ้าง รวมทั้ง ลูกจ้างของรัฐด้วย
- ค) คำว่า “สถานที่ทำงาน” ครอบคลุมถึง ทุกสถานที่ซึ่งคนงานจำเป็นต้องอยู่หรือไป ณ ที่นั้น ด้วยเหตุผลในการทำงานของคน และเป็นที่ยังอยู่ภายใต้การควบคุมของนายจ้างทั้งทางตรงหรือ ทางอ้อม
- ง) คำว่า “ข้อบังคับ” ครอบคลุมถึง บทบัญญัติทั้งหมดที่บังคับใช้ได้ตามกฎหมาย โดยหน่วยงานที่ ทรงอำนาจหนึ่งหน่วยหรือหลายหน่วย
- จ) คำว่า “สุขภาพ” ที่เกี่ยวเนื่องกับการทำงาน มิได้หมายถึงเพียงเฉพาะการปลอดจากโรคหรือ ความเจ็บป่วยเท่านั้น แต่ยังรวมถึงองค์ประกอบทางร่างกายและจิตใจที่ส่งผลต่อสุขภาพ ซึ่งสัมพันธ์โดยตรงกับความปลอดภัยและสุขลักษณะในการทำงาน

ส่วนที่ 2 หลักการของนโยบายแห่งชาติ

มาตรา 4

1. แต่ละรัฐสมาชิกต้องจัดทำนโยบายแห่งชาติเรื่อง ความปลอดภัยในการทำงาน อาชีวอนามัย และ สภาพแวดล้อมในการทำงาน พร้อมทั้งนำไปปฏิบัติ และทบทวนอยู่เป็นระยะ โดยให้คำนึงถึงแนวปฏิบัติและ สภาพภายในประเทศ โดยการปรึกษาหารือกับองค์กรผู้แทนข้างมากที่สุดของนายจ้างและของคนงาน
2. จุดหมายของนโยบาย คือ การป้องกันอุบัติเหตุ และการบาดเจ็บที่เกิดขึ้นเนื่องจาก ที่เกี่ยวพันกับ หรือที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาทำงาน โดยการลดสาเหตุแห่งอันตรายที่มีอยู่ในสภาพแวดล้อมในการทำงานให้มีน้อย ที่สุด เท่าที่จะกระทำได้ตามเหตุสมควร

มาตรา 5

นโยบายตามมาตรา 4 ของอนุสัญญาฉบับนี้ ต้องคำนึงถึงสภาพแวดล้อมที่สำคัญของปฏิบัติการซึ่ง ส่งผลต่อความปลอดภัย สุขภาพอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ดังต่อไปนี้

- ก) การออกแบบ การทดสอบ การเลือก การแก้ไขที่ การติดตั้ง การจัดเตรียม การใช้ และการบำรุงรักษาองค์ประกอบด้านวัตถุในการทำงาน (สถานที่ทำงาน สภาพแวดล้อมในการทำงาน เครื่องมือ เครื่องจักรและอุปกรณ์ สารและสสารทางเคมี กายภาพ และชีวภาพ กระบวนการทำงาน)
- ข) ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านวัตถุในการทำงานกับผู้ปฏิบัติงานหรือผู้กำกับดูแลการทำงาน และระหว่างการผลิตเครื่องจักร อุปกรณ์ เวลาทำงาน ระเบียบวิธีการทำงาน และกระบวนการทำงานกับขีดความสามารถทางร่างกายและจิตใจของคนงาน
- ค) การฝึกอบรม รวมถึงการฝึกอบรมเพิ่มเติมตามความจำเป็น คุณสมบัติและแรงจูงใจของบุคคลที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีขีดความสามารถในการดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จด้านความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยในระดับที่เพียงพอ
- ง) การติดต่อสื่อสารและความร่วมมือกันในระดับกลุ่มทำงาน ระดับสถานประกอบการ และระดับอื่น ๆ ที่สูงขึ้นไปตามความเหมาะสม โดยรวมถึงระดับประเทศด้วย
- จ) การคุ้มครองคนงานและผู้แทนคนงานจากมาตรการทางวินัย กรณีที่บุคคลดังกล่าวได้กระทำการใดๆ ที่เหมาะสม อันสอดคล้องกับนโยบายตามความในมาตรา 4 ของอนุสัญญา

มาตรา 6

ในการกำหนดนโยบายตามความในมาตรา 4 ของอนุสัญญานี้ ต้องระบุดังความรับผิดชอบและหน้าที่เรื่อง ความปลอดภัย สุขภาพอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ของผู้มีอำนาจของรัฐ นายจ้าง คนงาน และบุคคลอื่น ๆ โดยให้คำนึงถึงคุณลักษณะทั้งในเรื่องของความรับผิดชอบ และสภาพและแนวปฏิบัติภายในประเทศ

มาตรา 7

สถานการณ์ด้านความปลอดภัย สุขภาพอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานต้องได้รับการทบทวนตามช่วงระยะเวลาที่เหมาะสม ทั้งในภาพรวมหรือในเฉพาะบางประเด็น เพื่อระบุปัญหาหลักต่าง ๆ วิธีการที่มีประสิทธิภาพเพื่อแก้ไขปัญหาที่ จดลำดับความสำคัญของปฏิบัติการ และประเมินผลลัพธ์

ส่วนที่ 3 ปฏิบัติการระดับประเทศ

มาตรา 8

รัฐสมาชิกแต่ละรัฐต้องดำเนินขั้นตอนที่จำเป็น เพื่อให้บังเกิดผลตามมาตรา 4 แห่งอนุสัญญานี้ โดยการออกกฎหมายหรือข้อบังคับ หรือวิธีการอื่น ๆ ที่สอดคล้องกับสภาพและแนวปฏิบัติภายใน และโดยการปรึกษาหารือกับองค์กรผู้แทนของนายจ้างและของคนงานที่เกี่ยวข้อง

มาตรา 9

1. การบังคับใช้กฎหมายและข้อบังคับเกี่ยวกับความปลอดภัย สุขภาพอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานต้องเชื่อถือได้ โดยมีระบบการตรวจที่เหมาะสมและเพียงพอ
2. ระบบของการบังคับใช้ต้องกำหนดบทลงโทษให้เหมาะสมกับการฝ่าฝืนกฎหมายและข้อบังคับ

มาตรา 10

การดำเนินมาตรการต่าง ๆ ต้องมีขึ้น เพื่อให้เป็นแนวทางแก่นายจ้างและคนงาน อันจะช่วยให้บุคคลดังกล่าวปฏิบัติตามข้อกำหนดทางกฎหมาย

มาตรา 11

เพื่อให้นโยบายตามความในมาตรา 4 แห่งอนุสัญญาฉบับนี้บังเกิดผล หน่วยงานที่ทรงอำนาจต้องทำให้มั่นใจได้ถึง การดำเนินงานอย่างมีความคืบหน้าของการทำหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (ก) การพิจารณากำหนดเงื่อนไขในการออกแบบ การก่อสร้างและการวางผังสถานที่ประกอบการ การเริ่มใช้งาน การปรับเปลี่ยนที่ส่งผลกระทบต่อสถานที่ประกอบการและการเปลี่ยนวัตถุประสงค์ การใช้สถานที่ประกอบการ ความปลอดภัยของอุปกรณ์ทางเทคนิคที่ใช้ในการทำงาน ตลอดจน การปฏิบัติตามขั้นตอนดำเนินการซึ่งกำหนดโดยหน่วยงานที่ทรงอำนาจ ทั้งนี้ ตามลักษณะและระดับของอันตราย
- (ข) การพิจารณากำหนดกระบวนการทำงานของสสารและสารที่ห้ามสัมผัส ที่มีข้อจำกัดหรือที่จัดให้อยู่ภายใต้อำนาจหรือการควบคุมของหน่วยงานที่ทรงอำนาจ โดยต้องคำนึงถึงอันตรายต่อสุขภาพ อันเนื่องมาจากการสัมผัสสสารหรือสารหลายชนิดในเวลาเดียวกัน
- (ค) การจัดทำและการปฏิบัติตามขั้นตอนดำเนินการที่เหมาะสมในการแจ้งอุบัติเหตุและโรคจากการทำงาน โดยนายจ้าง และสถาบันประกันภัย และหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องโดยตรง และการจัดทำสถิติประจำปีด้านอุบัติเหตุและโรคจากการทำงาน
- (ง) การดำเนินการสอบสวนในกรณีอุบัติเหตุจากการทำงาน โรคจากการทำงาน หรือการบาดเจ็บอื่นใด ซึ่งเกิดขึ้นระหว่างการทำงาน หรือเกี่ยวเนื่องกับการทำงานที่สะท้อนให้เห็นถึง สถานการณ์ร้ายแรง
- (จ) การจัดพิมพ์เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารประจำปีเรื่อง มาตรการที่นำมาดำเนินการตามนโยบายตามความในมาตรา 4 แห่งอนุสัญญาฉบับนี้ และเรื่องอุบัติเหตุจากการทำงาน โรคจากการทำงาน และการบาดเจ็บอื่น ๆ ซึ่งเกิดขึ้นระหว่างการทำงาน หรือเกี่ยวเนื่องกับการทำงาน
- (ฉ) การเริ่มใช้ระบบตรวจสอบสารทางเคมี ชีวภาพ และกายภาพที่เสี่ยงต่อสุขภาพของคนงาน และการขยายขอบเขตของระบบดังกล่าว โดยคำนึงถึงสภาพและความเป็นไปได้ภายในประเทศ

มาตรา 12

การดำเนินมาตรการต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับกฎหมายและแนวปฏิบัติภายในประเทศต้องมีขึ้น เพื่อให้มั่นใจได้ว่า ผู้ออกแบบ ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้จัดหาหรือขนย้ายเครื่องจักร อุปกรณ์ หรือสสารที่ใช้ในการทำงานจะดำเนินการ

- (ก) เท่าที่จะกระทำได้ตามเหตุสมควร ให้เป็นที่พอใจได้ว่า เครื่องจักร อุปกรณ์ หรือสสารจะไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยของผู้ที่นำสิ่งเหล่านี้ไปใช้อย่างถูกต้อง
- (ข) ให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ การติดตั้งและการใช้เครื่องจักรและอุปกรณ์ที่ถูกต้อง และการใช้สสารอย่างถูกต้อง และข้อมูลข่าวสารเรื่องอันตรายของเครื่องจักรและอุปกรณ์ และคุณสมบัติที่เป็นอันตรายของสสารทางเคมี และผลิตภัณฑ์หรือสารทางเคมี ชีวภาพ และกายภาพ ตลอดจน คำแนะนำเกี่ยวกับวิธีหลีกเลี่ยงอันตราย
- (ค) ศึกษาและวิจัย หรือติดตามความรู้ทางเทคนิคและวิทยาศาสตร์ที่จำเป็นต่อการปฏิบัติตามอนุวรรค (ก) และ (ข) ของมาตรานี้

มาตรา 13

คนงานที่ละเว้นจากการทำงาน โดยมีเหตุผลอันควรให้เชื่อได้ว่า อาจเกิดอันตรายร้ายแรงต่อชีวิตหรือสุขภาพของตน ต้องได้รับการคุ้มครองจากผลที่ตามมา โดยให้สอดคล้องกับสภาพและแนวปฏิบัติภายในประเทศ

มาตรา 14

การดำเนินมาตรการในวิธีการที่เหมาะสมกับแนวปฏิบัติและสภาพภายในประเทศต้องมีขึ้น เพื่อส่งเสริมให้มีการสอดแทรกปัญหาด้านความปลอดภัย สุขภาพอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานไว้ในการศึกษาและการฝึกอบรมทุกระดับ รวมทั้ง การศึกษาทางวิชาชีพ การแพทย์ และเทคนิคระดับสูง ในลักษณะที่ตรงตามความต้องการทางการฝึกอบรมของคนงานทุกคน

มาตรา 15

1. เพื่อให้มั่นใจได้ถึง การเชื่อมโยงกันระหว่างนโยบายตามความในมาตรา 4 ของอนุสัญญาฉบับนี้ กับมาตรการการปฏิบัติตามนโยบายดังกล่าว แต่ละรัฐสมาชิกต้องเตรียมการที่เหมาะสมกับแนวปฏิบัติและสภาพภายในประเทศ เพื่อให้เกิดการประสานงานที่จำเป็นระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ที่ทรงอำนาจกับคณะบุคคลต่าง ๆ ที่จัดตั้งขึ้น อันจะทำให้ส่วนที่ 2 และ 3 แห่งอนุสัญญานี้บังเกิดผล ทั้งนี้ หลังจากได้ปรึกษาหารือกับองค์กรผู้แทนข้างมากที่สุดของนายจ้างและของคนงาน และคณะบุคคลอื่น ๆ ที่เหมาะสม โดยเร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

2. ในกรณีที่ทำจำเป็น และแนวปฏิบัติและสภาพภายในประเทศอนุญาตให้ทำได้ การเตรียมการดังกล่าวต้องรวมถึงการจัดตั้งองค์กรกลางด้วย

ส่วนที่ 4 ปฏิบัติการระดับสถานประกอบการ

มาตรา 16

1. นายจ้างต้องทำให้มั่นใจได้ตามเหตุสมควรว່ว่า สถานประกอบการ เครื่องจักร อุปกรณ์ และกระบวนการภายใต้การควบคุมของตนมีความปลอดภัย และปราศจากความเสี่ยงต่อสุขภาพ

2. นายจ้างต้องทำให้มั่นใจได้ตามเหตุสมควรว່ว่า สารและสสารทางเคมี ชีวภาพ และกายภาพ ภายใต้การควบคุมของตนปราศจากความเสี่ยงต่อสุขภาพ เมื่อได้ดำเนินมาตรการการคุ้มครองที่เหมาะสมแล้ว

3. นายจ้างต้องจัดหาชุดป้องกันและอุปกรณ์คุ้มครองอย่างเพียงพอตามความจำเป็น เพื่อป้องกันความเสี่ยงต่ออุบัติเหตุหรือผลร้ายต่อสุขภาพ

มาตรา 17

เมื่อสถานประกอบการตั้งแต่สองแห่งขึ้นไปดำเนินกิจกรรมพร้อมกัน ในสถานที่ทำงานแห่งเดียวกัน สถานประกอบการเหล่านั้นต้องร่วมมือกันปฏิบัติตามข้อกำหนดของอนุสัญญาฉบับนี้

มาตรา 18

นายจ้างต้องจัดให้มีมาตรการจัดการกับเหตุฉุกเฉินและอุบัติเหตุ ตามความจำเป็น รวมทั้งการจัดเตรียมการปฐมพยาบาลที่เพียงพอ

มาตรา 19

ในระดับสถานประกอบการนั้น ต้องมีการจัดเตรียมให้

- (ก) คนงานที่อยู่ระหว่างการปฏิบัติงานของตนให้ความร่วมมือเพื่อให้ภารกิจที่นายจ้างมอบหมายสำเร็จลุล่วง
- (ข) ผู้แทนของคนงานในสถานประกอบการร่วมมือกับนายจ้างในเรื่อง ความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยในการทำงาน
- (ค) ผู้แทนของคนงานในสถานประกอบการได้รับข้อมูลข่าวสารที่เพียงพอเกี่ยวกับ มาตรการที่นายจ้างนำมาดำเนินการ เพื่อให้เกิดความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยในการทำงาน และสามารถปรึกษาหารือกับองค์กรผู้แทนของตนเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้ โดยไม่เปิดเผยความลับทางการค้า
- (ง) คนงานหรือผู้แทนของคนงานในสถานประกอบการได้รับการฝึกอบรมที่เหมาะสมเรื่องความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยในการทำงาน

- (จ) นายจ้างสามารถสอบถาม และปรึกษาหารือกับคนงานหรือผู้แทนของคนงาน ซึ่งแล้วแต่กรณี และองค์กรผู้แทนของคนงานในสถานประกอบการได้ในทุกประเด็นเกี่ยวกับความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยในการทำงาน ตามกฎหมายและแนวปฏิบัติภายในประเทศ ในการนี้ เมื่อมีความเห็นร่วมกันแล้ว สามารถมีที่ปรึกษาทางเทคนิคจากภายนอกได้
- (ฉ) คนงานรายงานต่อหัวหน้างานของตนถึงสถานการณ์ใด ๆ ซึ่งมีเหตุผลอันควรให้เชื่อได้ว่า อาจเป็นอันตรายร้ายแรงต่อชีวิตหรือสุขภาพของตนเอง จนกว่านายจ้างจะได้จัดการแก้ไขตามความจำเป็น นายจ้างไม่สามารถเรียกร้องให้คนงานกลับไปทำงานซึ่งยังอาจมีอันตรายร้ายแรงต่อชีวิตหรือสุขภาพได้

มาตรา 20

ความร่วมมือระหว่างฝ่ายบริหารกับคนงาน และ/หรือผู้แทนของฝ่ายบริหารและผู้แทนของคนงานในสถานประกอบการต้องเป็นองค์ประกอบสำคัญของมาตรการในระดับองค์กรที่นำมาดำเนินการตามมาตรา 16 ถึงมาตรา 19 ของอนุสัญญาฉบับนี้

มาตรา 21

คนงานต้องไม่เสียค่าใช้จ่ายใด ๆ เกี่ยวกับมาตรการด้านความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยในการทำงาน

ส่วนที่ 5 บทบัญญัติท้ายบท

มาตรา 22

อนุสัญญาฉบับนี้ไม่ได้แก้ไขอนุสัญญาหรือข้อแนะนำแรงงานระหว่างประเทศ ฉบับอื่นใด

มาตรา 23

การให้สัตยาบันอนุสัญญาฉบับนี้อย่างเป็นทางการต้องแจ้งให้ผู้อำนวยการใหญ่สำนักงานแรงงานระหว่างประเทศทราบ เพื่อทำการจดทะเบียน

มาตรา 24

1. อนุสัญญาฉบับนี้ต้องผูกพันเฉพาะสมาชิกขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ ซึ่งการให้สัตยาบันของสมาชิกรับได้รับการจดทะเบียนไว้กับผู้อำนวยการใหญ่แล้ว
2. อนุสัญญาฉบับนี้ต้องมีผลบังคับใช้เมื่อพ้นสิบสองเดือน หลังจากวันที่การให้สัตยาบันของรัฐสมาชิกสองรัฐได้รับการจดทะเบียนกับผู้อำนวยการใหญ่แล้ว

3. หลังจากนั้น อนุสัญญาฉบับนี้ต้องมีผลบังคับใช้กับรัฐสมาชิกใด ๆ เมื่อพ้นสิบสองเดือน หลังจากวันที่การให้สัตยาบันของสมาชิกรับนั้นได้รับการจดทะเบียนแล้ว

มาตรา 25

1. สมาชิกซึ่งได้ให้สัตยาบันอนุสัญญาฉบับนี้แล้วสามารถบอกเลิกได้ หลังสิ้นสุดระยะเวลาสิบปีนับแต่วันที่อนุสัญญามีผลบังคับใช้เป็นครั้งแรก โดยแจ้งต่อผู้อำนวยการใหญ่สำนักงานแรงงานระหว่างประเทศ เพื่อจดทะเบียนการบอกเลิกดังกล่าวยังไม่ผลจนกว่าจะพ้นหนึ่งปีหลังจากวันที่ได้รับการจดทะเบียน

2. รัฐสมาชิกใดซึ่งได้ให้สัตยาบันอนุสัญญาฉบับนี้ และไม่ได้ใช้สิทธิการบอกเลิกที่ให้ไว้ในมาตรานี้ภายในปีต่อมาหลังสิ้นสุดระยะเวลาสิบปีตามความในวรรคก่อนหน้านี้ จะต้องผูกพันต่อไปอีกเป็นระยะเวลาสิบปี และหลังจากนั้นสามารถบอกเลิกอนุสัญญาฉบับนี้ได้เมื่อสิ้นสุดแต่ละช่วงระยะเวลาสิบปีตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในมาตรานี้

มาตรา 26

1. ผู้อำนวยการใหญ่สำนักงานแรงงานระหว่างประเทศต้องประกาศให้สมาชิกทุกรัฐขององค์การแรงงานระหว่างประเทศทราบถึงการจดทะเบียนการให้สัตยาบันและการบอกเลิกทั้งปวงที่รัฐสมาชิกขององค์การได้แจ้งต่อผู้อำนวยการใหญ่

2. ในการประกาศให้รัฐสมาชิกขององค์การทราบถึงการจดทะเบียนการให้สัตยาบันลำดับที่สองตามที่ผู้อำนวยการใหญ่ได้รับแจ้งนั้น ผู้อำนวยการใหญ่ต้องทำให้รัฐสมาชิกขององค์การได้ทราบถึงวันที่อนุสัญญาฉบับนี้จะมีผลบังคับใช้ด้วย

มาตรา 27

ผู้อำนวยการใหญ่สำนักงานแรงงานระหว่างประเทศต้องแจ้งถึงรายละเอียดโดยสมบูรณ์ของการให้สัตยาบันและการบอกเลิกทั้งปวงที่ตนได้ทำการจดทะเบียนไปตามบทบัญญัติของมาตราต่าง ๆ ก่อนหน้านี้ ให้เลขาธิการสหประชาชาติทราบเพื่อการจดทะเบียนตามมาตรา 102 แห่งกฎบัตรสหประชาชาติ

มาตรา 28

เมื่อใดก็ตามหากพิจารณาแล้วเห็นว่าจำเป็น คณะประศาสน์การของสำนักงานแรงงานระหว่างประเทศต้องเสนอรายงานเรื่อง ผลของอนุสัญญาฉบับนี้ต่อที่ประชุมใหญ่ และต้องตรวจสอบความเหมาะสมของการบรรจุเรื่องการแก้ไขอนุสัญญาฉบับนี้ โดยทั้งหมดหรือแต่เพียงบางส่วนเข้าเป็นระเบียบวาระของการประชุมใหญ่

มาตรา 29

1. ที่ประชุมใหญ่ควรรับรองอนุสัญญาฉบับใหม่เพื่อแก้ไขอนุสัญญาฉบับนี้โดยทั้งหมดหรือแต่บางส่วน เว้นเสียแต่ว่าอนุสัญญาฉบับใหม่ได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่นให้

- (ก) การให้สัตยาบันอนุสัญญาฉบับที่แก้ไขฉบับใหม่ของสมาชิกต้องมีผลเป็นการบอกเลิกอนุสัญญาฉบับนี้โดยปริยาย ในทันทีที่อนุสัญญาฉบับที่แก้ไขฉบับใหม่มีผลบังคับใช้ โดยไม่ต้องคำนึงถึงบทบัญญัติของมาตรา 25 ข้างต้น
- (ข) นับแต่วันที่อนุสัญญาที่แก้ไขฉบับใหม่มีผลบังคับใช้ อนุสัญญาฉบับนี้ต้องยุติการเปิดรับการให้สัตยาบันของสมาชิก

2. ไม่ว่ากรณีใด ๆ อนุสัญญาฉบับนี้ต้องมีผลบังคับใช้ต่อไปตามรูปแบบและบริบทเดิมสำหรับสมาชิกทั้งหลายซึ่งได้ให้สัตยาบันอนุสัญญาฉบับนี้แล้ว แต่ยังไม่ได้ให้สัตยาบันอนุสัญญาที่แก้ไขฉบับใหม่

มาตรา 30

ตัวบทอนุสัญญาฉบับนี้ทั้งที่เป็นภาษาอังกฤษและภาษาฝรั่งเศสมีผลบังคับเท่าเทียมกัน

Convention No. 155 concerning Occupational Safety and Health Convention, 1981

The General Conference of the International Labour Organisation,
Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International
Labour Office, and having met in its Sixty-seventh Session on 3 June
1981, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to safety and
health and the working environment, which is the sixth item on the
agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of an international
Convention,

adopts the twenty-second day of June of the year one thousand nine hundred and eighty-
one, the following Convention, which may be cited as the Occupational Safety and
Health Convention, 1981:

Part I. Scope and Definitions

Article 1

1. This Convention applies to all branches of economic activity.

2. A Member ratifying this Convention may, after consultation at the earliest possible stage with the representative organisations of employers and workers concerned, exclude from its application, in part or in whole, particular branches of economic activity, such as maritime shipping or fishing, in respect of which special problems of a substantial nature arise.

3. Each Member which ratifies this Convention shall list, in the first report on the application of the Convention submitted under article 22 of the Constitution of the International Labour Organisation, any branches which may have been excluded in pursuance of paragraph 2 of this Article, giving the reasons for such exclusion and describing the measures taken to give adequate protection to workers in excluded branches, and shall indicate in subsequent reports any progress towards wider application.

Article 2

1. This Convention applies to all workers in the branches of economic activity covered.

2. A Member ratifying this Convention may, after consultation at the earliest possible stage with the representative organisations of employers and workers concerned, exclude from its application, in part or in whole, limited categories of workers in respect of which there are particular difficulties.

3. Each Member which ratifies this Convention shall list, in the first report on the application of the Convention submitted under article 22 of the Constitution of the International Labour Organisation, any limited categories of workers which may have been excluded in pursuance of paragraph 2 of this Article, giving the reasons for such exclusion, and shall indicate in subsequent reports any progress towards wider application.

Article 3

For the purpose of this Convention--

- (a) the term “*branches of economic activity*” covers all branches in which workers are employed, including the public service;
- (b) the term “*workers*” covers all employed persons, including public employees;
- (c) the term “*workplace*” covers all places where workers need to be or to go by reason of their work and which are under the direct or indirect control of the employer;
- (d) the term “*regulations*” covers all provisions given force of law by the competent authority or authorities;
- (e) the term “*health*” , in relation to work, indicates not merely the absence of disease or infirmity; it also includes the physical and mental elements affecting health which are directly related to safety and hygiene at work.

Part II. Principles of National Policy

Article 4

1. Each Member shall, in the light of national conditions and practice, and in consultation with the most representative organisations of employers and workers, formulate, implement and periodically review a coherent national policy on occupational safety, occupational health and the working environment.

2. The aim of the policy shall be to prevent accidents and injury to health arising out of, linked with or occurring in the course of work, by minimising, so far as is reasonably practicable, the causes of hazards inherent in the working environment.

Article 5

The policy referred to in Article 4 of this Convention shall take account of the following main spheres of action in so far as they affect occupational safety and health and the working environment:

- (a) design, testing, choice, substitution, installation, arrangement, use and maintenance of the material elements of work (workplaces, working environment, tools, machinery and equipment, chemical, physical and biological substances and agents, work processes);
- (b) relationships between the material elements of work and the persons who carry out or supervise the work, and adaptation of machinery, equipment, working time, organisation of work and work processes to the physical and mental capacities of the workers;
- (c) training, including necessary further training, qualifications and motivations of persons involved, in one capacity or another, in the achievement of adequate levels of safety and health;
- (d) communication and co-operation at the levels of the working group and the undertaking and at all other appropriate levels up to and including the national level;
- (e) the protection of workers and their representatives from disciplinary measures as a result of actions properly taken by them in conformity with the policy referred to in Article 4 of this Convention.

Article 6

The formulation of the policy referred to in Article 4 of this Convention shall indicate the respective functions and responsibilities in respect of occupational safety and health and the working environment of public authorities, employers, workers and others, taking account both of the complementary character of such responsibilities and of national conditions and practice.

Article 7

The situation regarding occupational safety and health and the working environment shall be reviewed at appropriate intervals, either over-all or in respect of particular areas, with a view to identifying major problems, evolving effective methods for dealing with them and priorities of action, and evaluating results.

Part III. Action at the National Level

Article 8

Each Member shall, by laws or regulations or any other method consistent with national conditions and practice and in consultation with the representative organisations of employers and workers concerned, take such steps as may be necessary to give effect to Article 4 of this Convention.

Article 9

1. The enforcement of laws and regulations concerning occupational safety and health and the working environment shall be secured by an adequate and appropriate system of inspection.
2. The enforcement system shall provide for adequate penalties for violations of the laws and regulations.

Article 10

Measures shall be taken to provide guidance to employers and workers so as to help them to comply with legal obligations.

Article 11

To give effect to the policy referred to in Article 4 of this Convention, the competent authority or authorities shall ensure that the following functions are progressively carried out:

- (a) the determination, where the nature and degree of hazards so require, of conditions governing the design, construction and layout of undertakings, the commencement of their operations, major alterations affecting them and changes in their purposes, the safety of technical equipment used at work, as well as the application of procedures defined by the competent authorities;
- (b) the determination of work processes and of substances and agents the exposure to which is to be prohibited, limited or made subject to authorization or control by the competent authority or authorities; health hazards due to the simultaneous exposure to several substances or agents shall be taken into consideration;

- (c) the establishment and application of procedures for the notification of occupational accidents and diseases, by employers and, when appropriate, insurance institutions and others directly concerned, and the production of annual statistics on occupational accidents and diseases;
- (d) the holding of inquiries, where cases of occupational accidents, occupational diseases or any other injuries to health which arise in the course of or in connection with work appear to reflect situations which are serious;
- (e) the publication, annually, of information on measures taken in pursuance of the policy referred to in Article 4 of this Convention and on occupational accidents, occupational diseases and other injuries to health which arise in the course of or in connection with work;
- (f) the introduction or extension of systems, taking into account national conditions and possibilities, to examine chemical, physical and biological agents in respect of the risk to the health of workers.

Article 12

Measures shall be taken, in accordance with national law and practice, with a view to ensuring that those who design, manufacture, import, provide or transfer machinery, equipment or substances for occupational use--

- (a) satisfy themselves that, so far as is reasonably practicable, the machinery, equipment or substance does not entail dangers for the safety and health of those using it correctly;
- (b) make available information concerning the correct installation and use of machinery and equipment and the correct use of substances, and information on hazards of machinery and equipment and dangerous properties of chemical substances and physical and biological agents or products, as well as instructions on how hazards are to be avoided;
- (c) undertake studies and research or otherwise keep abreast of the scientific and technical knowledge necessary to comply with subparagraphs (a) and (b) of this Article.

Article 13

A worker who has removed himself from a work situation which he has reasonable justification to believe presents an imminent and serious danger to his life or health shall be protected from undue consequences in accordance with national conditions and practice.

Article 14

Measures shall be taken with a view to promoting in a manner appropriate to national conditions and practice, the inclusion of questions of occupational safety and health and the working environment at all levels of education and training, including higher technical, medical and professional education, in a manner meeting the training needs of all workers.

Article 15

1. With a view to ensuring the coherence of the policy referred to in Article 4 of this Convention and of measures for its application, each Member shall, after consultation at the earliest possible stage with the most representative organisations of employers and workers, and with other bodies as appropriate, make arrangements appropriate to national conditions and practice to ensure the necessary co-ordination between various authorities and bodies called upon to give effect to Parts II and III of this Convention.
2. Whenever circumstances so require and national conditions and practice permit, these arrangements shall include the establishment of a central body.

Part IV. Action at the Level of the Undertaking

Article 16

1. Employers shall be required to ensure that, so far as is reasonably practicable, the workplaces, machinery, equipment and processes under their control are safe and without risk to health.
2. Employers shall be required to ensure that, so far as is reasonably practicable, the chemical, physical and biological substances and agents under their control are without risk to health when the appropriate measures of protection are taken.
3. Employers shall be required to provide, where necessary, adequate protective clothing and protective equipment to prevent, so far as is reasonably practicable, risk of accidents or of adverse effects on health.

Article 17

Whenever two or more undertakings engage in activities simultaneously at one workplace, they shall collaborate in applying the requirements of this Convention.

Article 18

Employers shall be required to provide, where necessary, for measures to deal with emergencies and accidents, including adequate first-aid arrangements.

Article 19

There shall be arrangements at the level of the undertaking under which--

- (a) workers, in the course of performing their work, co-operate in the fulfillment by their employer of the obligations placed upon him;
- (b) representatives of workers in the undertaking co-operate with the employer in the field of occupational safety and health;
- (c) representatives of workers in an undertaking are given adequate information on measures taken by the employer to secure occupational safety and health and may consult their representative organisations about such information provided they do not disclose commercial secrets;
- (d) workers and their representatives in the undertaking are given appropriate training in occupational safety and health;
- (e) workers or their representatives and, as the case may be, their representative organisations in an undertaking, in accordance with national law and practice, are enabled to enquire into, and are consulted by the employer on, all aspects of

occupational safety and health associated with their work; for this purpose technical advisers may, by mutual agreement, be brought in from outside the undertaking;

- (f) a worker reports forthwith to his immediate supervisor any situation which he has reasonable justification to believe presents an imminent and serious danger to his life or health; until the employer has taken remedial action, if necessary, the employer cannot require workers to return to a work situation where there is continuing imminent and serious danger to life or health.

Article 20

Co-operation between management and workers and/or their representatives within the undertaking shall be an essential element of organisational and other measures taken in pursuance of Articles 16 to 19 of this Convention.

Article 21

Occupational safety and health measures shall not involve any expenditure for the workers.

PART V. PROVISIONS

Article 22

This Convention does not revise any international labour Conventions or Recommendations.

Article 23

The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

Article 24

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organisation whose ratifications have been registered with the Director-General.

2. It shall come into force twelve months after the date on which the ratifications of two Members have been registered with the Director-General.

3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member twelve months after the date on which its ratifications has been registered.

Article 25

1. A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an Act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation should not take effect until one year after the date on which it is registered.

2. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound

for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention at the expiration of each period of ten years under the terms provided for in this Article.

Article 26

1. The Director-General of the International Labour Office shall notify all Members of the International Labour Organisation of the registration of all ratifications and denunciations communicated to him by the Members of the Organisation.

2. When notifying the Members of the Organisation of the registration of the second ratification communicated to him, the Director-General shall draw the attention of the Members of the Organisation to the date upon which the Convention will come into force.

Article 27

The Director-General of the International Labour Office shall communicate to the Secretary-General of the United Nations for registration in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations full particulars of all ratifications and acts of denunciation registered by him in accordance with the provisions of the preceding Articles.

Article 28

At such times as may consider necessary the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall examine the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision in whole or in part.

Article 29

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention in whole or in part, then, unless the new Convention otherwise provides:

- a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall ipso jure involve the immediate denunciation of this Convention, notwithstanding the provisions of Article 25 above, if and when the new revising Convention shall have come into force;
- b) as from the date when the new revising Convention comes into force this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.

2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 30

The English and French versions of the text of this Convention are equally authoritative.